

تجمع کارگران آبفای اهواز

در اعتراض به توقیف چهار ماهه مزد

کارگران پیمانکاری آب و فاضلاب اهواز در استان خوزستان از پرداخت نشدن چهار ماه حقوق و مطالبات خود خبر دادند. تعدادی از این کارگران در گفت‌وگو با ایلنا گفتند: عدم پرداخت منظم دستمزد و حق بیمه در شرکت آب و فاضلاب اهواز مشکلات معیشتی برای کارگران به وجود آورده است‌به همین دلیل روز یکشنبه (۱۴ مرداد) مقابل ساختمان آبفای خوزستان تجمع کردیم.این کارگران می‌گویند: به علت مشکلات مالی آبفای اهواز و پرداخت نشدن حداقل چهار ماه از دستمزدهایمان، سفره‌هایمان نسبت به قبل کوچکتر شده است. آنها همچنین نگران تبدیل وضعیت شغلی همکاران خود هستند و می‌گویند: کارگرانی که در شبکه آبرسانی و اتشعابات آب و فاضلاب اهواز زیر نظر پیمانکار تامین نیرو مشغول کارند، به دنبال تبدیل وضعیت شغلی خود هستند. به ادعای آنها، اکثر کارگران به علت افزایش معوقات با مشکل روبه‌رو هستند. در عین حال به هر مسئولی شکایت می‌بریم فقط شنونده است و اقدامی نمی‌کند. این کارگران اظهار داشتند: ما کارگران از کار با پیمانکار خسته شده‌ایم. انتظار داریم مسئولان به خواسته کارگران در ارتباط با حذف شرکت‌های پیمانکاری و پرداخت حداقل بخشی از معوقات مزدی کارگران آبفای اهواز اهمیت قائل شوند و آن را پیگیری کنند چراکه کارگران این واحد خدماتی دچار مشکلات زیادی هستند.

■■■■

نماینده مجلس:

تکلیف متناصب سازی حقوق هیچ کدام از بازنستگان مشخص نشده است

یک نماینده مجلس شورای اسلامی گفت: در خصوص متناسب‌سازی خصوصاً برای بازنستگان تامین اجتماعی با رئیس کمیسیون اجتماعی صحبت کردم ولی متأسفانه متناسب‌سازی مابقی بازنستگان کشوری و لشگری هم تعیین تکلیف نشده است. به گزارش ایسنا، حسینعلی حاجی‌دلیگانی درباره آخرین وضعیت متناسب‌سازی حقوق بازنستگان گفت: در خصوص متناسب‌سازی خصوصاً برای بازنستگان تامین اجتماعی صحبتی با رئیس کمیسیون اجتماعی داشتم که باید وضعیت را بررسی کنند. الان برخی از حداقل بگیران هستند که از این موضوع گلابه دارند. همچنین متناسب‌سازی مابقی بازنستگان کشوری و لشگری هم تعیین تکلیف نشده است. وی تأکید کرد: هنگامی که قانون وجود دارد باید که دولت هر چه زودتر شرایط اجرایی را فراهم کند. حاجی‌دلیگانی درباره اینکه آن سه میلیون تومان به صورت علی‌الحساب به حساب برخی از بازنستگان ریخته نشده است، بیان کرد: این مسئله قابل پیگیری است و ما هم به دولت تذکر داده‌ایم.

■■■■

کارگران قند کرج:

مسئولان مانع از تعطیلی کامل کارخانه شوند

جمعی از کارگران کارخانه قند کرج از مقامات مسئول خواستند با توجه به اشتغال ۲۲۰ کارگر در این واحد تولیدی، نسبت به رفع مشکلات این واحد اقدام کنند. یکی از این کارگران در گفت‌وگو با ایلنا گفت: سال‌هاست با چندین چالش اساسی مواجه‌ایم و این موضوع و مشکلات بارها کارخانه قند کرج را تا مرز تعطیلی کامل برده است. وی با بیان اینکه نگران تامین امنیت شغلی خود به دلیل تعطیلی کارخانه هستیم، افزود: مشکل قدیمی و حاد این واحد تولیدی تامین نشدن شکر خام به عنوان مواد اولیه تولید است که به کرات در اختیار کارخانه گذاشته می‌شود و ما به ندرت کار و تولید می‌کنیم. این کارگر گفت: مورد بعد قرار گرفتن کارخانه در مرکز شهر کرج است که علاوه بر شاکی بودن برخی شهروندان از همجواری با کارخانه، عده‌ای از افراد بانفوذ در تلاش هستند با اعلام ورشکستگی کارخانه اقدام به فروش اراضی تحت تملک کارخانه یا تغییر کاربری آن به مرکز تجاری و خدماتی، به منافع مالی خوبی دست پیدا کنند. او با بیان اینکه مشکلات این کارخانه بسیار زیاد است ولی مسئولان اعلام کرده‌اند که به هیچ وجه اجازه تعطیلی یا توقف یک واحد تولیدی فعال را نخواهند داد، گفت: این کارخانه تنها محل درآمد کارگرانی است که سال‌ها عمر خود را برای نگهداری محل کار خود هزینه کرده‌اند. تلاش برخی برای انحلال کارخانه‌ای که میلیاردها تومان ارزش مالی دارد و زمانی بیش از ۵۰۰ کارگر در آن مشغول کار بودند، با مواضع مسئولان و قوانین همخوانی ندارد. این کارگر به نیابت از همکاران خود خواستار رسیدگی به وضعیت کارخانه قند کرج شد و گفت: در صورت ادامه این روند شاهد تعطیلی کامل کارخانه با ۲۲۰ کارگر شاغل در آن خواهیم بود.

■■■■

کارگران آبفای رودبار

به اعتراضات خود پایان دادند

پس از گذشت ۳۵روز از آغاز اعتراضات کارگران پیمانی آبفای رودبار، کارگران دوباره به کار بازگشتند. به گزارش ایلنا، ۶۰ کارگر پیمانکاری شاسلغان در بخش‌های مختلف آبفای رودبار گیلان از ششم تیر ماه برای ۳۵ روز کار را متوقف کرده و خواستار دریافت ۸ ماه حقوق معوقه خود شده بودند. آنان سرانجام باتضمین امنیت شغلی به اعتراض خود خاتمه دادند. به گفته کارگران، آنها در پی تامین معاش خانواده‌هایشان هستند و از مدیریت شرکت آبفای گیلان و مسئولان شهرستانی انتظار دارند که مشکلات زندگی بدون دریافت ۸ ماه حقوق را درک کنند.

فرش قرمز اتاق بازرگانی برای پیمانکاران سودجو

ایمنی از محیط‌های پیمانکاری رخت برمی‌بندد

نسرین هزاره مقدم

هفتم مرداد ماه هیأت وزیران شرط اجبار به ارائه گواهینامه تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاری در اسناد مناقصه را حذف کرد.

براساس گزارش معاونت حقوقی ریاست جمهوری، «این الزام که از سال ۱۳۹۷ برای پیمانکاران مقرر شده بود، موجبات اعتراض بخش خصوصی و فعالان اقتصادی را فراهم کرده بود. آنها معتقد بودند که بررسی ایمنی باید در حین احراز صلاحیت پیمانکار و اجرای پروژه صورت گیرد و نظارت پسینی اهمیت بیشتری دارد. همچنین برخی از شرکت‌ها که پیشتر گواهینامه‌های صلاحیت ایمنی بین‌المللی یا تأییدیه‌های خاص دستگاه‌های اجرایی را دریافت کرده بودند، به دلیل این شرط از شرکت در مناقصات محروم شده بودند.» معاونت حقوقی ریاست جمهوری این تصمیم را گامی در جهت بهبود فضای کسب و کار و تسهیل فعالیت پیمانکاران دانسته است در حالی که نرخ حوادث کار و فوتی‌های ناشی از آن در کارگاه‌های خصوصی به خصوص کارگاه‌های متعلق به شرکت‌های پیمانکاری بالاتر است و حذف اجبار به ارائه گواهینامه تأیید

صلاحیت ایمنی، می‌تواند جان کارگران را بیشتر از قبل در معرض خطر قرار دهد.

باز هم پای اتاق بازرگانی در میان است

موضوع حذف این شرط در نودمین نشست کمیته حمایت از کسب و کار مورخ هفتم خرداد ۱۴۰۳ به درخواست کمیسیون انرژی اتاق ایران و شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی استان خوزستان طرح و مقرر شد: «به منظور تسهیل در فرایند شرکت در مناقصات توسط شرکت‌های پیمانکاری، معاونت حقوقی ریاست جمهوری ظرف مدت دو هفته، نشستنی با حضور و همکاری نمایندگان اتاق بازرگانی ایران،

سازمان برنامه و بودجه، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و وزارت نفت برگزار کرده و متن پیشنهادی دبیرخانه به شرح گواهینامه تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاری صادر شده توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی یا مراجع صاحب صلاحیت و معتبر بین‌المللی مورد تأیید سازمان برنامه و بودجه یا دستگاه‌های تخصصی ذیربط نظیر نفت، نیرو و… را جهت اصلاح جزء (۱۲) بند (الف) ماده (۸) آیین‌نامه اجرایی بند (ج) ماده (۱۲) قانون پرگزاری مناقصات، بررسی و نهایی کرده و پس از جمع‌بندی به انضمام سند پشتیبان، برای ارسال به هیأت‌دولت ارائه کند.»

در ادامه معاونت حقوقی

رئیس‌جمهور بعد از برگزاری نشست‌ها با اتاق بازرگانی، هفدهم تیرماه ۱۴۰۳ طی مکاتبه‌ای از هیأت‌دولت درخواست کرد پیشنهاد حذف این مقرره در دستور کار قرار گیرد و در نهایت، هیأت وزیران در جلسه هفتم مرداد ۱۴۰۳ با تصویب حذف این مقرره موافقت کرد. این مقررات‌زدایی به پیشنهاد اتاق بازرگانی صورت گرفته و قرار است کار را برای پیمانکاران به‌خصوص نزدیکان و به‌لوک‌های ثروت‌برای رخنه در تمام شرکت‌ها و نهادها ساده‌تر کند و جان و سلامتی کارگران را در دست آنها به امان خدا بسپارد.

به عبارت دیگر، شرکت‌های ریز و درشت و بدون صلاحیت پیمانکاری

که تا پیش از این مقید به رعایت اصول ایمنی کارگاهی نبودند، حالا دیگر مجبور نیستند گواهینامه تأیید صلاحیت ایمنی نیز ارائه دهند یعنی قرار است پیمانکاران ناآشنا به اصول ایمنی و فاقد آموزش‌های لازم، در مناقصات شرکت کنند و جان و ایمنی کارگران را به بازی بگیرند و این در حالی‌ست که نرخ حوادث کار در کشور همچنان بالاتر است.

حقوق کارگران را یکی پس از دیگری حذف می‌کنند

«حسین حبیبی» عضو هیات مدیره کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور، این مصوبه را در راستای حقوق‌زدایی از طبقه کارگر دانست و در این رابطه گفت: حذف دستورالعمل و گواهینامه تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاران که وقف مواد از حوادث کار و بیماری‌های حرفه‌ای و برقراری سلامت جسمی و روحی کارگران کاملاً ضروری‌ست، کارگران را علاوه بر امنیت شغلی از امنیت جانی نیز محروم می‌کند و بسودن تردید یک ظلم آشکار است.

او افزود: کارفرمایان متخلف با وجود حاکمیت قانون کار دائماً مرتکب تخلف وار تکاب جرم می‌شوند چه رسد به اینکه لزوم تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاران هم حذف شود. ظاهر آفقد دارند کارگران پیمانکاری را با یک بحران جدید گرفتار کرده و شرایط ناآوار آنها را وخیم‌تر کنند.

به گفته حبیبی، تامین سلامت جسمی، روحی و روانی کارگران مصداق بارز حق‌الناس است و با حذف تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاران، حاکمیت انسان، قانون اساسی و قانون کار به ویژه مواد ۸۵، ۱۳ و ۹۱ این سند قانونی زیر پا گذاشته می‌شود.

سهل‌انگاری در موضوعی که با جان انسان رودر روست
اگر این مصوبه اجرایی شود، پیمانکاران می‌توانند بدون داشتن صلاحیت ایمنی، در مناقصات برنده شوند

شماره ۱۶۸۹ / سه‌شنبه ۱۶ مرداد ۱۴۰۳ / ۱ صفر ۱۴۴۶ / ۶ آگوست ۲۰۲۴

وقتی آشنایی خاصی با تجهیزات و اصول ایمنی کار ندارند، پروژه‌های ریز و درشت را پیش ببرند. این در حالی‌ست که اگر فقط به یک بند از قانون کار یعنی ماده ۹۱ این سند نگاه کنیم، متوجه می‌شویم که با این مصوبه، تا چه اندازه قانون‌گریزی و حقوق‌زدایی اتفاق افتاده است.

ماده ۹۱ قانون کار به صراحت می‌گوید «کارفرمایان و مسئولان کلیه واحدهای موضوع مساده ۸۵ این قانون مکلف هستند بر اساس مصوبات شورای عالی حفاظت فنی برای تأمین حفاظت و سلامت و بهداشت کارگران در محیط کار، وسایل و امکانات لازم را تهیه و در اختیار آنان قرار داده و چگونگی کاربرد وسایل فوق‌الذکر را به آنان بیاموزند و در خصوص رعایت مقررات حفاظتی و بهداشتی نظارت کنند. افراد مذکور نیز ملزم به استفاده و نگهداری از وسایل حفاظتی و بهداشتی فردی و اجرای دستورالعمل‌های مربوطه کارگاه هستند.»

آی‌ام‌ی‌توان به بهانه رونق کسب و کار و تسهیل شرایط کارفرمایان و بدون صلاحیت حرفه‌ای پیمانکاران، جان و سلامت و بهداشت کارگران را به بازی گرفت، به دلخواه اتساق بازار گانی برای پیمانکاران فرش قرمز نامشروط بهن کرد و شرط اجبار به داشتن صلاحیت ایمنی را از میان برداشت، آن هم وقتی براساس آمارهای رسمی پزشکی قانونی کشور، هر روز ۵۰۷۹ کارگر بیگناه بر اثر حادثه کار جان خود را از دست می‌دهند و خانواده‌هایشان بی‌سرپرست و تنها به حال خود رها می‌شوند؟

داشته باشد، اما نظام حقوقی و اقتصادی ما اشاره کرده که این بار مالی باید از طریق دولت تامین شود و باری بر روی دوش صندوق‌ها نباشد. این‌ها همه جنبه‌ی اجتماعی کار و به عنوان حمایت اجتماعی به حساب می‌آید.

وی با بیان اینکه نگاه اجتماعی معیاری تا نگاه اقتصادی به صندوق‌ها ندارد، گفت: در واقع، نگاه اجتماعی، نگاه اقتصادی را تعدیل و پوشش داده است. به عبارت دیگر، آنجا که نگاه اقتصادی نمی‌تواند همه امور، نگاه اجتماعی به کمک می‌آید.

رئیس جعفری تأکید کرد: پس دولت به عنوان ناظر سوم در وزارت رفاه، در سه‌جانبه‌گرایی باید نگاهی کاملاً جانبدارانه به مسائل اجتماعی و زیستی و فرهنگی داشته باشد و با این نگاه، بعد اقتصادی را حیران و تعدیل کند. یعنی در جایی که نظام بازار مناسبات را سامان می‌دهد و مثلاً می‌گوید از این حداقل بیشتر نمی‌توانیم پرداخت کنیم، دولت باید کمبودها را با رسالت اجتماعی خود حیران کند.

وی گفت: این به معنای کنار گذاشتن مناسبات اقتصادی نیست؛ در کنار مناسبات اقتصادی حاکم بر صندوق، نگاه دولت نگاه حمایتی و اجتماعی بالاتر استی است، که کسری‌های نگاه اکچوئری و بیمه‌ای را با حمایت خود حیران می‌کند.

رئیس جعفری تأکید کرد: پس اگر در دولت نگاه اجتماعی غلبه نداشته باشد، معیشت کارگران، مسرمد و در کل رفاه عمومی به خطر می‌افتد و این مغایر با تعهدی است که رئیس‌جمهور قبل از انتخابات داد. ایشان آن زمان بر روی عدالت اجتماعی تأکید کردند.

پایان افزود: ما به پرداخت به موقع حقوق و اضافه‌کاری نیاز داریم و بدون آنها زندگی مان لنگ است.

غلبه نگاه اقتصادی بر وزارت کار یا همان تداوم دیدگاه‌های ضد کارگری!

دیدگاهی گفت: در ابتدا باید تأکید کنم که وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی یک‌وزارتخانه چندبعدی است که صندوق‌های بیمه‌ای، بخش تعاون و بخش مربوط به اداره سازمان‌هایی مثل بهزیستی و فنی و حرفه‌ای را در بر می‌گیرد. روی اجتماعی بودن خیلی از این حوزه‌ها بحثی وجود ندارد، اما آنها که بر جنبه‌ی اقتصادی این صندوق تأکید می‌کنند، مدیریت صندوق‌های بیمه‌ای را مسئله‌ای اقتصادی می‌دانند.

وی ادامه داد: در رابطه با این صندوق‌ها دو نگاه در دنیا وجود دارد: یک نگاه اصلی این است که محاسبات اکچوئری بیمه‌ای باید بر این صندوق‌ها حاکم باشد و دخل و خرج آن بر اساس این محاسبات انجام شود. نگاه دیگر در این حوزه در نظام لایه‌بندی، مخصوص لایه‌های بالای صندوقی و خصوصی و بیمه خصوصی است که می‌گوید دولت باید حداقلی را پوشش بدهد و از آن به بالا باید در صندوق‌های خصوصی، برنامه ریزی کرد.

رئیس جعفری گفت: اما بخش جدی جامعه و بخش عمده‌ای از نظام حقوق و دستمزد، مربوط به بخش بیمه‌ای و بخش حمایتی است. این بخش همان بخشی است که به حقوق افراد از کار افتاده، مستمری بگیران، حداقل بگیران و غیره می‌پردازد. برای اینها در قوانین داخلی و بین‌المللی، مواد و تبصره‌ها داریم که نشان می‌دهند نگاه قانون‌گذار اجتماعی بوده است.

استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی گفت: به عبارتی دیگر، قانون‌گذار به دنبال این بوده که حداقل معیشت را برای کارگران و خانواده‌های آن‌ها فراهم کند. زمینه‌های به استثمار کشاندن کارگران از سوی کارفرمایان را براد. قانون‌گذاری در این حوزه به دنبال افزایش رفاه اجتماعی کارگران و بهبود معیشت آنها است. کاهش ساعات کار، رعایت نگاه‌دهای محیط کار، همه بر جنبه‌ی اجتماعی تأکید دارد.

او ادامه داد: در واقع با وجود نگاه اقتصادی در نظام بیمه‌ای تامین اجتماعی، دولت‌ها باید حداقل‌هایی تامین کنند. برای همین است که بر اساس قوانین حقوق بازنستگان با هر سال سابقه کار، نباید از یک حد پایین‌تر برباید. در راستای همین دیدگاه است که قوانین حمایتی برای از کار افتادگان، بازماندگان و کسانی که دچار حادثه کار می‌شوند ایجاد شده است. این قوانین نشان از غلبه‌ی دیدگاه اجتماعی و اهمیت این دیدگاه دارد.

رئیس جعفری تأکید کرد: این قوانین حمایتی البته ممکن است بار مالی برای صندوق‌ها

عضو هیأت مدیره کانون کارگران ساختمانی کشور:

سهمیه ۱۰هزار نفری بیمه جوابگوی نیاز کارگران ساختمانی نیست

تأمین اجتماعی پرداخت می‌شد که به دلیل کسری منابع با اصلاح ماده ۵سهم کارفرما از محل صدور پروانه‌ها ۲۵درصد شد و مقرر شد چنانچه با کسری منابع روبرو شوند تا سقف ۳۰درصد سالیانه افزایش دهند و ضمن ایجاد حساب واحد هر سه‌ماه به کمیسیون اجتماعی و عمران مجلس گزارش دهند.

این قانون در مهر ۱۴۰۲ به سازمان تأمین اجتماعی ابلاغ شد ولی متأسفانه به‌رغم دریافت مبالغ از محل صدور پروانه‌ها هیچ کارگری بیمه نشد بلکه بیمه خیلی از کارگران قطع شد. این فعال کارگری گفت: با توجه به اینکه در قانون به سهمیه اشاره نشده سازمان مکلف شده که افراد واجد شرایط یعنی ۱۰۰هزار کارگر را بیمه کند. اخیراً برای کل کشور ۱۰هزار سهمیه اعلام کردند که هنوز درصد کمی از آن عملی شده و این ظلم در حق زحمتکش‌ترین قشر جامعه است.

معوقات حقوقی کارگران گلف اجنسی پرداخت نشد

یکی دیگر از کارگران در انتقاد به بی‌توجهی در پرداخت اضافه‌کاری به کارگران گفت: ۱۵ خرداد تا ۱۵ شهریور هر سال کارفرما به بهانه شروع فصل گرم اقدام به کم کردن اضافه‌کاری‌های کارگران می‌کند و با حداقل حقوق دریافتی، معیشت کارگران تأمین نمی‌شود.

وی درباره شرایط سخت کار برای کارگران حمل و تخلیه‌بار در گرمای تابستان افزود: هوای این منطقه از شروع فصل تابستان شرعی و دما در این منطقه به شدت بالا می‌رود. در این روزها طوبت هوا بیش از ۹۰درجه و دمای هوا بالای ۵۰درجه بوده و به‌رغم اینکه دولت برای کارمندان مناطق گرمسیر در برخی روزها تعطیل اعلام می‌کند، ما کارگران تخلیه‌بار سر کار هستیم و تصمیمی برای ما اتخاذ نمی‌شود.

این کارگر با بیان اینکه حمل و تخلیه‌بار یکی از دشوارترین مشاغل ممکن است که کارگران از سساده‌ترین امکانات و حداقلی‌ترین مزایای مسزدی محروم مانده‌اند، در

شماری از کارگران شرکت گلف‌اجنسی ایران، شنبه شب و صبح روز یکشنبه (۱۴ مرداد ماه) در اعتراض به محقق نشدن وعده‌های داده شده درباره مطالباتشان تجمع کردند. آنها مدعی‌اند بر خلاف وعده‌ای که مدیران شرکت به آنها داده بودند، هنوز معوقات مزدی تیر ماه آنها پرداخت نشده است.

به گزارش ایلنا، یکی از این کارگران گفت: طی یک‌ماه گذشته سه بار اعتراض صنفی داشتم. در دهم مرداد ماه، مدیران و مسئولان قول دادند مطالباتمان را پرداخت می‌کنند که هنوز عملی نشده است.

او تأکید کرد: بخش اصلی مشکلات به تأخیر افتادن حقوق ما کارگران، اختلافات مدیریتی است. حدود یک‌ماه پیش مدیریت این مجموعه بعد از گذشت حدود ۵ سال در حالی بر کنار شد که از قرار معلوم هنوز اسناد و مدارک تحویل خود را مدیر جدید ارائه نکرده به همین دلیل امکان پرداخت حقوق کارگران فراهم نمی‌شود.